

Direct Splinting Techniques

M. Kotrogianni¹, M. Anagnostou², Ch. Paximada³

Tooth mobility is the sequent of several conditions, such as primary and secondary occlusion trauma, periodontal disease or injury. One way of addressing mobility is splinting the teeth. The immobilization techniques are divided into direct and indirect techniques. Direct techniques are the ones which will be described in this paper. In order to splint teeth with mobility, contemporary clinicians are able to choose among a variety of materials and methods available. The selection of proper material and proper technique should be done according to specific criteria, depending on the purpose that each splinting technique was designed for. The purpose of this study is the investigation of the cases indicated for the application of direct splinting techniques, the contemporary techniques and the available materials, the implications that splinting might cause to the gingival tissues and last but not least, the longevity and possible failures of each splinting technique through clinical trials.

Key words: mobility, splinting techniques, periodontal disease, traumatology, clinical studies

Odontostomatological Progress 2016, 70 (1): 100-117

1. DDS
2. DDS, MS, Dr.Dent
3. DDS, Dr.Dent

Department of Operative Dentistry, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Άμεσες Τεχνικές Ακίνητοποίησης

Μ. Κοτρογιάννη¹, Μ. Αναγνώστου², Χ. Παξιμαδά³

Η κινητικότητα των δοντιών αποτελεί αποτέλεσμα διαφόρων συνθηκών, μεταξύ των οποίων το πρωτογενές και δευτερογενές τραύμα σύγκλεισης, η κινητικότητα λόγω περιοδοντικής νόσου και ο τραυματισμός των δοντιών με αποτέλεσμα μετακίνηση ή ακόμα και εκρόμφωσή τους. Ένας τρόπος αντιμετώπισης της κινητικότητας είναι η νάρθηκοποίηση των δοντιών. Οι τεχνικές ακίνητοποίησης διακρίνονται σε έμμεσες και άμεσες, οι οποίες και θα περιγραφούν στην παρούσα εργασία. Τα μέσα που διαθέτει ο σύγχρονος κλινικός για την εφαρμογή μιας άμεσης ακίνητοποίησης είναι ποικίλα. Η επιλογή του εκάστοτε υλικού και της κατάλληλης τεχνικής θα πρέπει να γίνεται με συγκεκριμένα κριτήρια, ανάλογα με το σκοπό τον οποίο σχεδιάστηκε να επιτελέσει η συγκεκριμένη ακίνητοποίηση. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να διερευνήσει τις περιπτώσεις εκείνες για τις οποίες ενδείκνυται η εφαρμογή άμεσης ακίνητοποίησης, τις σύγχρονες τεχνικές και τα μέσα που διαθέτει ο κλινικός για τη διεκπεραίωσή της, τις επιπτώσεις που πιθανώς να έχει στους ιστούς και, τέλος, τη συμπεριφορά που επιδεικνύουν σε βάθος χρόνου και πιθανές αποτυχίες τους μέσα από κλινικές μελέτες.

Λέξεις ευρετηρίου: κινητικότητα, τεχνικές ακίνητοποίησης, περιοδοντική νόσος, τραυματιολογία, κλινικές μελέτες

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2016, 70 (1): 100-117

1. Οδοντίατρος
2. Λέκτορας Οδοντικής Χειρουργικής
3. Επίκουρη Καθηγήτρια Οδοντικής Χειρουργικής

Εργαστήριο Οδοντικής Χειρουργικής, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδί, 115 27 Αθήνα